

„Lõuna kuninganna”
Arturo Pérez-Reverte
Kirjastus Varrak 2011

Per aspera ad astra

„Kui see kunagi peaks helisema, olen mina surnud. Siis jookse ja ära peatu, sest mina ei saa sind siis enam aidata.”- nii kõlab Reverte „Lõuna kuninganna” sissejuhatuses esimesi ähvardavaid noote.

Sageli loetakse raamatuid huvitava teema ning sündmusterikka ja paeluva sisu tõttu. See raamat on kõike seda ja palju rohkematki veel. Lugeses satud sündmustekeerisesse kohe esimesest leheküljest alates. See on lugu, mille jutustab aastaid Teresa Mendoza elulugu uurinud ajakirjanik, pannud uurides oma elu ohtu.

Raamat jutustab ühel hommikul saabuvast juhuslikust kõnest noorele mehhiklannale, kelle seni mugav elu muutub tundmatuseni. Teresa oli küllaltki kuulsas Mehhiko uimastivedajast piloodi Güero naine, kuni too tapeti ning sama sooviti teha ka Teresaga. Tänu Güero ristiisale uimastimaailmas pääses naine oma eluga ning suundus kodumaa ohtlikkuse tõttu Hispaaniasse, kus esialgu elas ta oma elu vaikselt. Peale peaaegu kaheksat kuud mõõna Teresa elukorralduses, saabus ta teele uus mees, kes ühendas ta taas uimastiäri ning salakaubaveo allmaailmaga, kus karmide reeglitega mängust puudus tagasitee. Pikaajase visa töö ning erinevate tagasilöökide alistamise tulemusena sai naisest suursuguse salakaubaveo võrgustiku juht ning legend. Teresa kaotab läbi lüüasaamiste ning pettumuste kunagised väärtused, lootused, eeldused ning ootused ja ajapikku üha ratsionaalsemaks muutuva mõtlemisega kaasneb ka võim kogu Vahemerel ning selle uimastiveos.

Raamatut esimesel korral lugeses jääb märkamatuks asjaosaliste omavaheline seotus ning kultuurilise erinevuse mõju inimeste käitumisele. Selles romaanis ei alaväärtustata rahvusest ning kultuurist tulenevaid tavasid, kätemaksuhimu ning arveteklaarimisi, mis hõlmavad kogu valesti käitunud isiku perekonda.

„Lõuna kuningannat” tuleks kindlasti lugeda, sest sealt on võimalik leida innustust, ületamiseks kõik raskused kindlalt oma teel ning leidmaks iseendas lõuna kuninganna, kes ei anna alla. Võideldes, vajadusel end painutades, justkui palmipuu tuules, alati uuesti püsti tõustes, on võimalik jõuda tippu. Samuti tuleks lugeda seda romaani mõistmaks teisi inimesi ning nende käitumist tulenevalt nende kultuurilisest taustast ning minevikust.